

DOBOZI ESZTER

Tenohthuakánban

„...betvener ember ég a máglyán,
és ott parázslík, ott füstöl Reményke is”

(Weöres Sándor: Bolond Istók)

*Kitárt kezével pálcika-ember áll:
a ház előtt ezüstfenyő csúcsán
a három ág ilyen. Megütkezött
rajt' egy sugár, amint a hegy mögé
zuhant a nap. A törvény izzik ott:
a fodros égre írva fel örök
geometriád, ki vagy – nem látható
mélység s magasság! Új s új áldozat-
ra vársz, mióta csak velünk vagy egy.
Egyszer már megjelent e látomás
az utca hajlatába jutva, hol
régóta éltem. A lassú alkony
elért. Torony magasában ekkor így
izzott fel véresen s aranylón egy
kereszt. Azóta már tudom: Tenoh-
thuakánban Reményke naponta ég
el.*

Töredékek Marcus Aurelius feljegyzéseiből

I.

*Ellenségem, a rejtező,
arcul fordul, erőből tör, üt – egyre – rám;*

*itt a méz, vegyed, élesen
idd a bölcs nedűt, ízleld; s etetett előbb*

*még bőven tenyerén hozott
érett epreiből. S ő, ki ma törbe csal.*

II.

*Most én szánjalak. Esküdet
álnok mód szövöd! Érdemtelen vádtelek*

*és tartottalak. Évüket,
féltett álmokat éltél el előlem is.*

III.

*Mind gyűlöl valakit, magát;
Isten csínyeiért bünteti, kit lehet.*

IV.

*Mondják, hulljanak a fejek.
Nem szenvedhetem a vért. Ki elárulóm*

*voltál, értelek. Így fizetsz:
lassú életed árán. De nem űzlek el.*

